

KOLLÉGIUM

Szakmai - módszertani, információs folyóirat

A tartalomból:

- ▶ **Választmányi ülés** 3.old.
- ▶ **Szakmai nap** 9.old.
- ▶ **Erkölcsei nevelés** 10.old.

XIX. évfolyam

2009.

3.

szám

Cserháti Sándor Műszaki Szakképző Iskola és Kollégium, Nagykanizsa

Emlékezzünk

Dr. Pogány Mária történészre, kandidátusra

A Néprajzi Múzeum nyugdíjas történész kandidátusa, a kollégiumi mozgalom elkötelezett híve. Férje, Kardos László a Népi Kollégiumi Mozgalom létrehozója elméleti és gyakorlati munkájának továbbvivője. Őt önálló kötetben foglalkozott a magyar falu történetével, néprajzával.

A „Fényes szelek fényében és árnyékában - Kardos László 1918-1980” címmel megjelent műve olyan történelmi dokumentum, mely összegzi a kor azon törekvéseit, mely a falusi munkás és parasztszármazású fiatalok tanulási esélyeit kívánja biztosítani. Jelentős részt vállalt a szakma országos léptékű fejlesztésében.

Összeállítója a Kardos László Vándor Emlékkiállításnak, melynek országos megnyitója 1994. április 12-én, Gyöngyösön a József Attila Szakközépiskola, Szakiskola Kollégiumban volt, Göncz Árpád Köztársasági elnök, Horváth István KSZ elnöke közreműködésével. Dr. Pogány Mária a vándorkiállítás valamennyi megnyitójának részvevője volt, mely az ország minden megyéjében fogadta az érdeklődőket.

1999-ben alapítója a Kardos László díjnak, melyet a Kollégiumi Szövetség minden évben 3 kollégiumi tanárnak adományoz, a kollégiumi

**Dr. Pogány Mária történész
kandidátus**
1931. január 26. - 2009. február 23.

mozgalomban kiemelkedő oktató nevelőmunkát végzőknek. Eddig 30 kollégiumi pedagógus kapta meg e rangos kitüntetést. Dr. Pogány Mária látta el a kuratórium elnökének tisztét. Végakarata szerint a Kardos Kiállítás anyaga visszakerül Vas megyébe, Vasvárra a Kardos László Általános Iskolába, mint állandó emlékkiállítás.

Helyi, regionális és országos konferenciáknak, találkozónak állandó résztvevője és szereplője volt. Megemlékezései, lelkesedéssel tartott élmény- és életút-beszámolói maradandó élményt jelentettek a hallgatóság számára. Emberi szerénységgel töretlen méltatója a NÉKOSZ le-

gendának. Életét a férje és önmaga elveihez hűségesen, a tudományos kutatás és dokumentum-rendezés posztján élte.

„Jó, ha az embernek olyan felesége van, aki nehéz időkben (hat év börtön) is kitart mellette.”- vallotta Kardos László, Dr. Pogány Mária 1980-ban elhunyt férje. A kollégiumi mozgalom – és benne Kardos László és Pogány Mária – tevékenységének mérlegét az egykori fegyvertárs, Göncz Árpád ekképpen fogalmazta meg: „A népi kollégiumi mozgalom az ifjúkori magyar kultúra történetében a legnagyobb tehetségrobbanás volt. Függetlenül attól, hogy tagjai közül ki mire vitte, kit hova sodort a politika... Ha a NÉKOSZ-nak csak három évet adott is a történelem, ha agyonnyomta is a sztálini idők szelleme, sokakba oltotta be a népe, hazája tudatos szolgálatának eszméjét.” Nincs mit hozzáfűznünk.

Jelentős szerepe volt abban, hogy a Kollégiumi Szövetséget Göncz Árpád Köztársasági elnök úrnak köszönhetően a parlamenti pártok oktatás-politikusai elfogadták és megállapodtak - pártállástól függetlenül, - hogy a kollégiumok fejlesztése - kormányokon átívelő feladat, az egész nemzet érdekét szolgálja.

„Nem az a fontos pajtás, hogy honnan jössz, hanem, hogy merre mész”!

Elhangzott a KSZ Választmányi ülésén 2009. március 27-én.

*Dr. Csépe György
a Kardos kuratórium titkára*

Kollégium

Kiadja: Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség

Felelős kiadó: Horváth István

Alapító főszerkesztő: dr. Benedek István Főszerkesztő: Benda János

Felelős szerkesztő: Gulyás Béla

Rovatszerkesztők: Fuchsné Hattinger Zsuzsanna, Deák Erika, Pethes Zoltán.

Szerkesztőség címe: Körösy László Középiszkolai Kollégium,

2500 Esztergom, Szent István tér 6. Tel./fax: 33/400-005

Terjesztés: Pethes Zoltán, Tel.: 30/9-376 - 042; Előfizethető: 1068 BUDAPEST,

Városligeti fasor 10. Tel./fax: (1) 352-9601 E-mail: kollegium@ksz.t-online.hu

Web: www.ksz.axelero.net. Példányszám: 1500 Ára: 300 Ft

A folyóirat megjelenését támogatja:

Kollégiumi Szakmai és Érdekvédelmi Szövetség

XXV. Választmány ülés

(2009. március 27.)

I. A tárgyaló témák:

1. Beszámoló a végzett munkáról, a Szövetség helyzetéről
Ea. Horváth István elnök
- a) Kiegészítések az egyes részterületekről
Ea.: Szervezeti kérdések Deák Erika szervezeti ügyvivő
Szakmai fejlesztés Szallár Csabáné szakmai ügyvivő
Ifjúsági ügyek KD Fuchsné Hattinger Zsuzsanna ifjúsági ügyvivő
Gazdálkodás, költségvetés Pethes Zoltán gazdasági ügyvivő
- b) A Számvizsgáló Bizottság jelentése
Ea.: Juhász József, a Bizottság titkára
- c) A szervezeti egységek beszámolója
Ea.: Kollégiumi Akadémia dr. Benedek István igazgató
Kollégiumi újság Benda János főszerkesztő
Kollégiumi Jogi Csoport Nagy Kálmán csoportvezető
- d) Tájékoztató az Oktatásért Közalapítvány tevékenységéről
Ea.: Singer János elnök, Kollégiumi Kuratórium
2. Javaslat az ügyvivő testület feladattervére
Ea.: Ringhofer Ervin elnökhelyettes ügyvivő
3. Kardos László Emlékérmek átadása
Ea.: Dr. Csépe György, a kuratórium titkára
4. Az Ügyvivő Testület megválasztása, a területi, tagozati elnökök megerősítése
Ea.: Jelölőbizottság elnöke
5. Egyebek

II. Az ülés napirendje, ütemterve:

10.00 - 10.15	Megnyitó, az ügyrend elfogadása		
10.15 - 11.40	Az 1. téma tárgyalása	11.40 - 12.00	Szünet (jelölés - Bizottság)
12.00 - 12.40	A 2-3. téma tárgyalása		
12.40 - 14.00	A 4-5. téma tárgyalása, közben:	12.45 - 13.15	Szünet (szavazás, ebéd)
14.00 -	Zárszó		

III. A tárgyalás menete:

- a) Az előadó szóbeli kiegészítője (szükség szerint)
- b) Kérdések
- c) Vita: - hozzászólónként max. 4 perc áll rendelkezésre;
- 1 perces - soron kívüli - reagálásra van lehetőség;
- ügyrendi javaslatról soron kívül, vita nélkül kell szavazni.
- d) A vita lezárása, döntéshozatal:
 - 1) Az előadó összefoglalója - alternatívák
 - 2) Szavazás (levezető elnök):
 - először a módosító indítványról kell szavazni;
 - a döntést - részkérdésekben a jelenlévők többsége,
- a témák egészéről, ill. választásnál a szavazás értékeléséről a döntésre jogosultak többsége hozza;
 - a választás titkos, az egyéb határozathozatal nyílt szavazással történik.

IV. Javaslat a levezető elnökökre:

- ügyrend ill. 1., 2., 3. téma: *Gulyás Béla*
- 4., 5. téma: *Szallár Csabáné*

V. Jelölőbizottság:

- alakulás: a választási szabályzat szerint
- működés: az ülés szüneteiben; technikai segítő: *Juhász József*

VI. Dokumentáció:

- a döntéseket, fontosabb megállapításokat jegyzőkönyv rögzíti.

A 2008. április 4-én tartott Választmányi ülés óta végzett munka áttekintése

1. Az elmúlt időszak legjelentősebb eseményei:

- kiemelkedő jelentőségű, hogy – a tavaszi kormányzati dokumentumokban megfogalmazottak megfelelően – megkezdődtek a tárgyalások a szaktárcával a közoktatási kollégium-fejlesztési program megvalósításáról, és megtörténtek az első lépések is:
 - korábbi felmérési adatainkból előterjesztést készítettünk az intézményrendszer infrastrukturális állapotáról, a legszükségesebb feladatokról (jelenleg az OKA-val együttműködve új, teljes körű felmérést készítünk elő);
 - szervezetünk legjobb szakembereit is mozgósítottuk az OKM által szervezett, a Kollégium nevelés országos alapprogramját felülvizsgáló munkacsoport tevékenységének segítésére;
 - közreműködtünk az Oktatásért Közalapítvány pályázati tevékenységében, elősegítve az elnyert forrásoknak a kollégiumi feltételrendszer javítását szolgáló felhasználását:
 - két, az eszköz- és felszerelésjegyzékben előírt követelmények teljesítését segítő pályázat javította a kollégiumok tárgyi feltételrendszerét (mintegy 1 mrd Ft értékben);
 - a szakmai-pedagógiai fejlesztést szolgálta a kollégiumi szakmai programok támogatására kiírt pályázat is (ehhez közel 800 mFt állt rendelkezésre);
 - kibővítettük a partnerek körét az esélyteremtés különböző összetevőinek tekintetében (tárgyalásokat folytattunk a Szociális és Munkügyi Minisztériummal a kollégisták differenciáltan adható étkezési térítési díjkedvezménye ügyében, az Elektronikus Kormányzati Központtal és a Neumann János Számítógéptudományi Társasággal a digitális esély-
- egyenlőség kérdésében való együttműködés lehetőségéről);
 - a költségvetési törvény vitájához való – előzetes – hozzájárulásként az idén is ‘gyors-felmérést’ készítettünk a kollégiumok gazdálkodásáról a képviselők számára:
 - elmozdulást jelent a helyzet megítélésében, hogy az alap-normatíva a költségvetés első tervezetében az átlagosnál lényegesen nagyobb növekedést mutatott;
 - a válság ugyan elvitte a tervezett javulást, de – a 13. havi juttatás normatíván felüli pótlásával – számításaink szerint a központi támogatás aránya nem romlik tovább;
 - a tavaly elért elvi eredmény fontos „megszilárdulása“, hogy az „intézménytípus-együtthető“ számítása továbbra az általunk javasolt rendszerben történik;
 - továbbra sem történt változás az intézményi étkeztetés aránytalanságának, a bejáró tanulók ellátása címén adott normatíva következetlenségeinek rendezése ügyében;
 - ‘Kollégium – 2008’ címmel, a kormányzati kollégium-fejlesztési programhoz illeszkedve – széles körű, az esélyteremtés különféle szegmenseit feltérképező, a kollégium társadalmi szerepvállalását megerősítő, a lehetséges partnerekkel való együttműködést megalapozó konferenciát rendeztünk Balatonbogláron;
 - a kiváló pedagógiai teljesítmények elismerése céljából javaslatokat készítettünk, ill. részt vállaltunk a kitüntetések elbírálását előkészítő szakmai kuratórium munkájában;
 - támogattuk a Kollégiumi Diákszövetség tevékenységét, kiemelten a XV. Kollégiumi Diáktalálkozó megszervezését (Balaton Kollégium, Fonyód); a „Legügyesebb kollégista“ diák-vetélkedő házigazdája ezúttal a kaposvári Klebelsberg Kollégium volt;
 - a ‘Kardos László’ vándorkiállítás útja a végéhez közeledik: Pogány Mária szándékának megfelelően a név-viselő iskolában (Vas megyében) állandó kiállításként él tovább.

2. Az alábbi „statisztika“ a napi, konkrét teendők sűrűségét jelzi:

(A zárójelben lévő számok a tárgyalási, tanácskozási alkalmak számát jelentik.)

- a parlamenti jelenlét „sűrűsége“ nem csökkent, elsősorban az Oktatási Bizottságot érintette (21), kiegyensúlyozott a pártok oktatási műhelyeivel való kapcsolat (7);
- a kormányzattal való egyeztetések száma valamelyest csökkent, az OKM (és fórumai) mellett bővült érintett tárcák köre (5+3+8);
- a szakszervezetek közül továbbra is első számú partner a Pedagógusok Szakszervezete (27), de jók a kapcsolatok más irányban is (6);
- megfelelő a kapcsolatok szintje szakmai szervezetekkel, a szakmai-tudományos intézményekkel való, a tárgyalási, egyeztetési alkalmak száma kimerítő... (41);
- csekély az együttműködés az önkormányzati szövetségekkel (3), az egyes önkormányzatokkal is többnyire csak a törvényesség okán kerültünk kapcsolatba... (9);
- az ügyvivő testület – a ‘virtuális’ tanácskozások és az adott feladatra összehívott „csökkentett létszámú“ ülés (13) mellett – igen kevés ‘valóságos’ ülést tartott (8);
- a területi elnökök számára egy önálló tanácskozást szerveztünk (febr. 20.), ezen a területen is az elektronikus kapcsolattartás vált meghatározóvá;
- a fentiekén túl az ügyvivők számos helyi/megyei/regionális kollégiumi fórumon (17), szakmai rendezvényen (15), önkormányzati tárgyaláson (19), a helyi (14) és az országos (7) médiában képviselték a Szövetséget, készítettek szakmai véleményt (20) kollégiumi kérdésekről (vezetői pályázat, kollégiumi koncepció, szakértői megbízás, stb.).

3. A szervezet működésének kérdéseiről:

- a működés gazdasági feltételeit az idén is nehezítette a különböző pályázatok késői ki-

írása; a biztonságos működéshez elengedhetetlenül szükséges tartalékképzésre továbbra sincs reális esély, a nagyon szigorú gazdálkodás ellenére sem;

- a „Kollégium“ c. újság anyagi-technikai feltételei – a csökkenő mértékű, és a finanszírozás tekintetében elhúzódozó pályázati források miatt – nehezen biztosítottak; ezt a problémát a szerkesztőség az internetes megjelenéssel igyekezett pótolni;
- a Kollégiumi Akadémia jelenleg nem megfelelően kihasznált (kevés jelentkező); szükséges felgyorsítani a programok megújítását, konferencia-jellegű átdolgozását;
- a Jogi csoport működik, a munkájában rejlő lehetőséget a kollégiumi pedagógusok is kihasználták (telefonos segítségnyújtás, írásos válasz), és tevékenysége segíti a Szövetség törvényelőkészítő munkáját is;
- a kollégiumi nyomtatványok ügye továbbra is megoldatlan, a munkacsoport erőfeszítései ellenére még nem sikerült a sokféle igényt összeegyeztetni;
- a Kardos-kuratórum betölti hivatását, anyagi alapjait továbbra is a Szövetség biztosítja;
- a honlap további fejlesztéséhez már önálló munkacsoport megalakítása szükséges;
- a PR-tevékenység továbbra sem erősségünk, és sajnos, bőven maradtak több éve „áthúzódó restanciák“ is (archiválás, alapítvány, igazolványok, stb.).

Összegezve:

A kollégiumi szakma eddig megfelelt a társadalmi helyzet által teremtett komoly kihívásoknak és élni tudott a szűkös lehetőségekkel is; a Szövetségre fontos feladat vár, hogy az intézményrendszer átvészelve a nehéz időszakot, és fejlődési pályára állhasson.

Az Ügyvivő Testület megbízásából:

Budapest, 2009. március 2.

Horváth István elnök

Feladatterv az Ügyvivő Testület számára

Általában:

az Ügyvivő Testület tevékenységének elvi alapját az Alapszabály, az ott megfogalmazott célok jelentik;

ezen felül a tevékenység kereteit a Választmány állásfoglalásai, ill. az általa elfogadott dokumentumok adják;

kiemelt fontosságú a Kollégiumi Diákszövetség munkájának segítése.

Konkrétan:

Szakmai fejlesztés

A kollégiumi – szakmai és infrastrukturális – fejlesztési program támogatása:

- széles körű szakmai vita megszervezés az Alapprogram módosított változatáról,
- többoldalú egyeztetés kezdeményezése a kollégiumok fenntartási rendszeréről, javaslat készítése ennek megújítására – különös tekintettel az állami szerepvállalásra,
- a kollégium-felújítási program előkészítése, a feltételrendszer felmérése,
- az ezekhez szükséges jogszabály-módosítások kezdeményezése, kidolgozása.

A kollégiumok fejlődésének, a szabályozási követelmények teljesítésének segítése:

- szakmai napok szervezése, az igények folyamatos felmérése mellett,
- szakmai-információs segédanyagok, kiadványok készítése.

A kollégiumokkal kapcsolatos szerveződésekkel való együttműködés erősítése:

- Oktatási Közalapítvány Kollégiumi Alkuratóriuma,
- Önfelkészítő Kollégiumok mozgalma, Arany János Programok.

Az egyes szervezeti egységek, munkacsoportok tevékenységének bővítése, fejlesztése:

- Kollégiumi Akadémia – „konferencia“ jellegű képzések akkreditálása, indítása,
- a „Kollégium“ c. kiadvány – a területi tudósítói hálózat megerősítése, megújítása;
- kollégiumi Jogi Munkacsoport – a precedens értékű esetek közzététele,
- ismételt kísérlet az új kollégiumi nyomtatványok véglegesítésére és kiadására,
- Kollégiumi Szövetség honlapjának fejlesztésére – munkacsoport szervezése.

Szakmai érdekképviselet

- a kollégiumi intézményrendszer társadalmi fontosságának folyamatos bemutatása, erre alapozva az eddig elért eredmények megőrzése a nehéz időszakban,
- a kollégiumok képviselete és ebben a helyi szervezetek támogatása a fenntartókkal kapcsolatos – a bizonytalan helyzet által felerősített – konfliktusokban,
- állandó egyeztetés, szükség szerint a kapcsolatok megújítása a pedagógus szakmai szervezetekkel, a szakszervezetekkel, a szülői és diákszervezetekkel,
- további együttműködés minden olyan szervezettel, fórummal, csoporttal, amely a kollégiumok fejlődésében érdekelt, és az esélyteremtésért dolgozik.

Szervezeti teendők

- az összefogás, a szolidaritás erősítése, a szervezetségi arány további javítása,
- az elektronikus kommunikációs rendszer fejlesztése, teljes körű kiterjesztése,
- a feladatok szélesebb körű megosztása, a részvétel növelése, az utánpótlás nevelése,
- a szervezet anyagi alapjainak újrateremtése, fenntartása, a biztonságához szükséges tartalék képzése, a területi szervezetek működésének folyamatos finanszírozása.

A 'Kardos László emlékérem' kitüntetés átadása

Az ügyvivő testület által felkért kuratórium:

<i>elnök:</i>	dr. Pogány Mária	történész, Kardos László özvegye
	Deák Erika	igazgató, a KSZ Szervezeti ügyvivője
	Endrődiné H. Ágota	igazgató, a KSZ Pest Megyei elnöke
	Koppány Csaba	ny. igazgató
	Kiss Ferenc	kollégiumvezető, a Heves Megyei Szervezet elnöke
<i>titkár:</i>	dr. Csépe György	kollégiumvezető

A 2008. évi kitüntetettek:

Gyuris Ferencné	kollégiumvezető	Hajnóczy József Gimn. és Szki. Kollégiuma, Tiszaföldvár
Kövéc József	kollégiumvezető	Öveges József Szki. és Gimn. Kollégiuma, Balatonfüzfő
Vas Miklósné	kollégiumi nevelő	Jurisits Miklós Gimn. Kollégiuma, Kőszeg

A Számvizsgáló Bizottságba kooptált új tag

Gajdán Csaba	Széchenyi I. Mg. Szki. Kollégiuma	4220 Hajdúböszörmény, Radnóti út 3.	52/371-062
--------------	-----------------------------------	-------------------------------------	------------

A Szövetség megválasztott tisztségviselői

Ügyvivő testület:

<i>elnök</i>	Horváth István	Balaton Kollégium	8640 Fonyód, Ady E. u. 1.	85/361-048
<i>ügyvivők</i>	Benda János	Kőrösi László Kollégium	2500 Esztergom, Szt. István t. 6.	33/400-005
	Deák Erika	Aranypart Kollégium	8600 Siófok, Beszédes sétány 79.	84/311-630
	Gulyás Béla	Hunyadi János Kollégium	6300 Kalocsa, Kunszt J. u. 1.	78/462-035
	Fuchsné H. Zsuzsanna	Karacs Teréz Kollégium	2600 Vác, Budapesti főút 2-8	27/510-045
	Pethes Zoltán	Középfokú Kollégium	2922 Komárom, Laboráns u. 1.	34/540-780
	Ringhofer Ervin	Táncsics M. Kollégium	1119 Budapest, Rácz L. u. 3-7.	1/205-8065
	Szallár Csabáné	Ker. és Vend. Szki Kollégiuma	9700 Szombathely, Nagykar u. 1-3.	94/312-375

A területi szervezetek elnökei (ill. budapesti alelnöke):

<i>Baranya</i>	Hegedüs Béláné	Hajnóczy J. Kollégium	7633 Pécs, Türr I. u. 2.	72/255-770
<i>Bács-Kiskun</i>	Szappanos Benedek	Táncsics M. Kollégium	6000 Kecskemét, Nyíri u. 28.	76/486-322
<i>Békés</i>	Kalászné G. Ilona	Kossuth Zs. Kollégium	5600 Békéscsaba, Gyulai u. 53.	66/322-585
<i>Borsod-A-Z</i>	Pataky Márta	Központi Leánykollégium	3525 Miskolc, Palóczy u. 1.	46/508-356
<i>Budapest</i>	Veres Katalin	Fábry Zoltán Kollégium	1074 Budapest, Hársfa u. 4.	1/413-0213
<i>Csongrád</i>	Kozmérné H. Katalin	Szeged Városi Kollégium	6726 Szeged, Boldogasszony sgt. 26.	62/547-152
<i>Fejér</i>	Nagy Kálmán	József Attila Kollégium	8007 Székesfehérvár, Széchenyi u. 13.	22/500-827
<i>Győr-M-S</i>	Kovács László	Csukás Z. Szki Kollégiuma	9300 Csorna, Kórház u. 28.	96/261-606
<i>Hajdú-Bihar</i>	Peleiné V. Judit	Középipisk. Sportkollégium	4032 Debrecen, Móricz Zs. krt. 4.	52/486-003
<i>Heves</i>	Kiss Ferenc	Wigner J. Szki Kollégiuma	3300 Eger, Rákóczi u. 2.	36/311-211
<i>J-N-Szolnok</i>	Jusztin László	Városi Kollégium	5000 Szolnok, Baross u. 68.	56/512-620
<i>Komárom-E</i>	Szeifert István	Jávorka S. Szki Kollégiuma	2890 Tata, Új út 19.	34/587-580
<i>Nógrád</i>	Gecse Gabriella	Lórántffy Zs. Kollégium	3100 Salgótarján, Kissomlyó u. 2.	32/417-599
<i>Pest</i>	Endrődiné H. Ágota	Dózsa Gy. Kollégium	2700 Cegléd, Rákóczi út 54-56.	53/313-055
<i>Somogy</i>	Deák Erika	Aranypart Kollégium	8600 Siófok, Beszédes sétány 79.	84/311-630
<i>Szabolcs-Sz-B</i>	Balogh Zoltán	Széchenyi I. Szki Kollégiuma	4401 Nyíregyháza, Városmajor u. 4.	42/500-585
<i>Tolna</i>	Petter Mária	Rózsa F. Kollégium	7100 Szekszárd, Kadarka u. 29.	74/512-461
<i>Vas</i>	Szallár Csabáné	Ker. és Vend. Szki Kollégiuma	9700 Szombathely, Nagykar u. 1-3.	94/312-375
<i>Veszprém</i>	Stiglic Edit	Magyar-Angol G. Kollégiuma	8220 Balatonalmádi, Rákóczi u. 39.	88/594-353
<i>Zala</i>	Sümege Géza	Városi Kollégium	8900 Zalaegerszeg, Puskás T.u.1-3.	92/596-447

Az Általános Iskolai Tagozat:

Veszelné N. Erika	Fekete I. Ált. Isk. Kollégiuma	6050 Lajosmizse, Ceglédi út 1.	76/356-614
-------------------	--------------------------------	--------------------------------	------------

Az elmúlt időszakban országos kitüntetést kapott kollégák köszöntése

Tessedik Sámuel díj:

Balogh Mária	Káldor Miklós Kollégium	Budapest	2008
dr. Endrődiné Hegedüs Ágota	Dózsa György Kollégium	Cegléd	2008
Hegedüs Béláné	Hajnóczy József Kollégium	Pécs	2008
Gáspár László	Boglári Kollégium	Balatonboglár	2008

Teleki Blanka – díj:

Brahmi Ilona	Városi Kollégium	Szolnok	2008
Csirke József	Városi Kollégium	Szolnok	2008

Magyar Köztársasági Érdemkereszt:

Deák Erika	Aranypart Középipiskolai Kollégium	Siófok	2009
------------	------------------------------------	--------	------

Kis Árpád – díj:

dr. Benedek István	Ady Endre Fővárosi Gyakorló Kollégium	Budapest	2009
--------------------	---------------------------------------	----------	------

A „Kardos László emlékérem” kitüntetés átadása

Gyuris Ferencné

Matematika-fizika szakos tanár, közoktatási szakértő. Pedagógiai munkáját mindig a kollégiumi nevelésben töltötte. 37 éve dolgozik a tiszaföldvári Hajnóczy József Gimnázium Humán Szakközépiskola és Kollégium intézményben. 12 évet, mint nevelőtanár, 25 évet, mint kollégiumvezető. Nevelőtanárként és a kollégium vezetőjeként jelentősen hozzájárult, ahhoz, hogy az iskola székhelyétől távol lakó tanulók eredményesen végezzék el választott iskolájukat. Közel négy évtizedes kollégiumi tanári tevékenységével mindig arra törekedett, hogy a tanulók otthonosan érezzék magukat, és megfelelő nevelésben részesüljenek. Személyesen egyengette tanulói életútját, segítette munkába állásukat, továbbtanulásukat. A kollégiumi nevelő és oktató munka hatékonysága érdekében mindig naprakész kapcsolat volt és van a kollégisták szüleivel, az osztályfőnökökkel és a szaktanárokkal. Pedagógiai munkájának eredményességét igazolták tanítványainak verseny, érettségi és felvételi eredményei. Mindig képezte magát. 1999-ben közoktatási vezető diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. Nem csak a város, hanem a térség elismert pedagógusa. A tehetség gondozás, a tehetségfejlesztés, a felzárkóztatás, a hátrányos helyzetű tanulók ellátása, felzárkóztatása beilleszkedésük segítése pedagógiai érényeihez tartozik. Munkájával, egyéniségével több ezer fiatal életét segítette, öregbítette úgy az intézmény, mint Tiszaföldvár város hírnevét. Élete és munkája jó példája lehet a felnövekvő pedagógus generációnak.

Vas Miklósné

1970-ben a Szombathelyi Berzsenyi Dániel Főiskolán tanítói, majd Pécsen történelem, és pedagógia szakos diplomát szerzett. A Kőszegi MÁV Nevelőotthonban tanárként dolgozott, és itt ismerkedett meg a nehézsorsú gyerekek oktatásával, nevelésével. Tanítványait nem csak lelkesen, de rendkívül eredményesen nevelte, oktatta. A MÁV Nevelőotthon után a SZOT Gyermeküdülő és Szanatórium iskolájában tanított. Az ország minden részéből jött aszmatikus beteg gyerekeket foglalkozott, nevelte őket.

A Jurisits Miklós Gimnázium Kollégiumában 1987. augusztus 16-tól kezdett el dolgozni, mint nevelőtanár. A Magyarok Világszövetsége szervezésében Kőszegen tanuló magyar származású, de külföldön élő szülők gyerekeinek nevelése is napi feladatát képezte. Vas Miklósné munkájában két meghatározó terület volt, a vizuális és a zenei nevelés, és nagy szerepe volt abban, hogy a tanulók szép, esztétikus környezetben éljenek a kollégiumban. Az ünnepi plakátok sajátos klímát adtak a kollégiumnak.

A vizuális nevelésben kihasználta a város adottságait, hagyományait. Az Arany János Tehetség gondozó Program adta lehetőséget kihasználva rendszeres hangverseny-látogatók lettek tanítványai. Hosszú évek óta a megyei Bartók Béla Hangversenytermet tanítványai töltötték be. Állandó résztvevője volt a KSZ Országos Választmányi értekezletének, a kollégiumpedagógiai továbbképzéseknek, kon-

ferenciáknak. Szakmai munkáját mindig igényesen, következetesen végzi, munkatársai tisztelik. Ötletei, kezdeményezési hozzájárultak a kollégium otthonossá tételéhez, családpótló szerepének növeléséhez. Munkája értékalkotó, példateremtő és követendő. Kollégiai sokat merítettek pedagógiai munkájából, tapasztalataiból. Magas színvonalú szakmai munkája elismeréseként méltán kapja meg a Kardos díjat.

Kövéc József

1982-től dolgozik a balatonfüzfi Öveges József Szakképző Iskola, Gimnázium Kollégiumában. 13 évig nevelőtanárként, majd 1995-től, mint kollégiumvezető. A tanári végzettsége mellé az ELTE-n elvégezte a pedagógia szakot, a BME-en közoktatás vezetői diplomát szerzett.

Egész pedagógusi munkásságát áthatja a diákok iránt érzett felelősség, a tanulóközpontúság, a gyermekszeretet, és a következetesség. Munkája során különös figyelemmel kezeli a sajátos nevelési igényű tanulókat. Szakmai, módszertani tanácsokkal segítette a Soproni Evangélikus Kollégium diszlexiás tagozatának beindítását. Az eredményes tanulókat népszerűsíti, példaképpül állítja a kollégista diákok elé. Évek óta sikeresek gyerekei a tanulmányi versenyeken, katasztrófavédelmi vetélkedőkön, az Országos Ifjúsági Honvédelmi Versenyeken. Komoly hangsúlyt fektet a diákok fizikai állóképességének növelésére, a szabadidő hasznos eltöltésére, sportágak megszerettetésére, a különböző kulturális, művészeti körök működésére.

A kollégiumi diákok állandó résztvevői a Megyei Kollégiumi Sportnapoknak. A kollégium tárgyi környezetének javítása érdekében kihasználja a pályázatok nyújtotta lehetőségeket. Munkája révén szinte megújult az egész kollégium. Nyitott korrekt munkakapcsolatot alakított ki és tart fenn más kollégiumok tanári karával, a diákok szüleivel. Szoros kapcsolatot tart a városi művelődési házzal, a különböző civil szervezetekkel. Jelentős részt vállal a Megyei Kollégiumi Szövetség munkájában. Nevelőtanár kollégáit következetességre, folyamatos követelménytámasztásra ösztönzi. Feladatát kezdettől fogva legjobb tudása szerint, mindig lelkiismeretesen és magas szakmai színvonalon végzi. Önzetlenül nyújt segítséget a hozzáfutó kollégáknak. Egyenes, őszinte emberi tulajdonságai, szakmai tudása révén beosztottjai becsülik, tisztelik. Ezért a példamutató munkáért kapja a Kardos Díjat.

Szakmai Nap

a Kollégiumi Szövetség szervezésében

A résztvevők száma meghaladta a 100-at

A Kollégiumi Szövetség 2009. március 25-én Szakmai Napot tartott, melynek az intézményi önértékelés és a pedagógus teljesítményértékelése volt a témája.

Az országból több mint 100 kollégiumi tanár vett részt a rendezvényen. Az előadók Nagy Kálmán, Jusztin László és Varga Csaba.

Az érdeklődők nagy száma is jól mutatja, hogy a szakmai munka fejlesztése milyen nagy hangsúllyal van jelen a napi pedagógiai munkában. Éppen ezért a Szövetség to-

vábbi szakmai napokat kíván szervezni, mely elősegíti a mindennapok pedagógiai gyakorlatát.

A résztvevők meglegezően szívesen szólnak az előadásokról, és hangsúlyozzák a minden részletre kiterjedő, a gyakorlatot szemelőtt taró, ilyen jellegű előadások fontosságát.

A szakmai nap szervezője Szallár Csabáné a KSZ ügyvivője volt.

Nagy Kálmán igazgató előadása az intézményi önértékelésről, avagy mérlegen a valóság címmel

A vezetők és a pedagógusok teljesítményértékeléséről Jusztin László igazgató tartott előadást

Közlemény

a 2008/2009. tanév utolsó tanítási napjával kapcsolatosan

A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 52. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy az iskolában a szorgalmi idő, tanítási év minden év szeptemberének első munkanapján kezdődik és - az érettségi vizsga s a szakmai vizsga évét kivéve - minden év június hónap 15-én, illetve, ha ez a nap nem munkanap, a június 15-ét megelőző munkanapon fejeződik be.

A 2008/2009. tanév rendjéről szóló 17/2008. (V. 9.) OKM rendelet (a továbbiakban: miniszteri rendelet) 2. §-ának (2) bekezdése értelmében a 2008/2009. tanévben a szorgalmi idő utolsó tanítási napja - ha a rendelet másképp nem rendelkezik - 2009. június 15. (hétfő).

A miniszteri rendelet 3. §-a ugyanakkor lehetővé teszi, hogy szorgalmi

idő alatt a nevelőtestület előre megtervezett módon, a tanév helyi rendjében meghatározott pedagógiai célra öt - a nappali oktatás munkarendje szerint működő gimnáziumban és szakközépiskolában hat - munkanapot tanítás nélküli munkanapként használhasson fel.

Amennyiben tehát a szorgalmi idő alatt biztosított a jogszabályban előírt 180, illetve 181 tanítási nap megtartása, nincs jogi akadálya annak, hogy 2009. június 15-ét a nevelési-oktatási intézmény tanítás nélküli munkanapként szervezze meg. 2009. március 5.

(forrás: www.okm.gov.hu)

Az erkölcsi nevelés

értékelméleti és pedagógiai dimenziói

A tanító emberek manapság rendszerint elbizonytalanodnak, amikor az erkölcsi nevelés kérdéseivel kell szembesülniük. Zavarukat több tényező okozza, és egyben meg is magyarázza. A lehetséges okok közül a világnézeti óvatosságot, esetleg féltelmeket, az értékelméleti bizonytalanságokat, az értékek relativizálódását és a sokféle elvárásnak való megfelelés kényszerét, a szakmai (pedagógiai) ismeretek és felkészültség hiányosságait, valamint a metodikai tájékozatlanságot említhetjük meg. E korunk szülte aggasztó jelenségek mellett van azonban egy időtlen, objektív ok is, amely feltehetőleg a leginkább felelős az erkölcsi nevelés körüli bizonytalanságainkért. Mégpedig az, hogy *az erkölcsi nevelés eredményességét – a legnagyobb befektetett energia mellett is – a legkevésbé vagyunk képesek megbecsülni.*

Mennyire tehető e bizonytalanságért felelőssé a pedagógus maga vagy a neveléstudomány? Vajon a szakmai tudatlanságunkban kell-e keresnünk az okokat? Korántsem! Az az objektív valóság idézi elő, amely a nevelés folyamatára tértől és időtől függetlenül mindenkor jellemző volt és az is marad: az ti., hogy a nevelés *számtalan tényező együttes hatásának következtében zajló-alakuló kölcsönös folyamat.* E tényezők egyik része beláthatatlan a pedagógus számára (ilyenek pl. a váratlan, véletlenszerű, kalkulálhatatlan vagy titokban maradó események a nevelt életében), másik része pedig kivédhetetlen (mint pl. a deviáns családi környezet torzító hatásai). S jóllehet éppen e kiszámíthatatlanság következtében nem tehetünk sokat azért, hogy a nevelőmunkánk eredményességét egyértelműbben megítél-

hessük, kissé mégis zavarban vagyunk. Mert nem tudunk olyan háttérrel elszámolni róla, mint a tanításban elért eredményeinkről.

Ezt a pedagógus-közérzetet rontó, objektíve létező problémát csak növelik az oktatáspolitikát napjainkban uraló egyes tendenciák. Azok, amelyek szerint csakis (vagy elsősorban) az elszámoltatható, ill. *mérhető* pedagógiai eredmények jelentenek értéket. Ennek az oktatásirányítási filozófiának inkarnációjaként ma a tárca relatíve nagy összegeket költ a tanulmányi eredmények vagy a kognitív kompetenciák országos mérésére, a már egyszer kijavított érettségi dolgozatok javításának felülvizsgálatára, vagy az iskolák szervezeti életét és adminisztrációját rendbe tenni hivatott minőségbiztosításra. Ám korántsem költ eleget (és nem fordít gondoskodó figyelmet) a nevelésben meghatározó szerepet játszó humán erőforrásra. Az oktatáspolitikai viták rendszerint a tanítás tartalmi kérdéseiről, óraszámokról, esélyegyenlőségről, finanszírozásról stb. szólnak; ezen a szinten meg sem jelennek erkölcsi tartalmak. A közoktatás egyik alapvető dokumentuma, a *Nemzeti alaptanterv* nem is említi az erkölcsi nevelést. Az osztályfőnöki órák, osztálykirándulások és nyári táborozások, mint az erkölcsi nevelés hatékony színterei, régóta a helyi szándékok és pénzügyi lehetőségek kiszolgáltatottáivá váltak. Ebben a kontextusban az iskolai nevelőmunka háttérbe szorult, és az erkölcsi nevelés a pedagógiai tevékenység mostohagyermekévé vált.

Holott *nélküle nincs valódi pedagógiai tevékenység*, csak tudásgyár vagy gyermekmegőrzés. Az erkölcsi nevelés primátusát, de legalábbis az

oktatással való egyenértékűségét elvitatni nem lehet. Ma sokkal kevésbé, mint egy évtizeddel vagy évszázaddal ezelőtt. Állításunkat a következőkkel igazoljuk.

1./ A fejlett világ – benne hazánk – egyik legaggasztóbb társadalmi problémáját ma a *családok válsága* jelenti. Konkrétan az a körülmény, hogy a családok mind nagyobb része képtelen megfelelni tradicionális hivatásának, és nem tudja hatékonyan betölteni klasszikus nevelő-szocializáló funkcióját. Az, hogy a házasságok 50 %-a végződik válással, és hogy a gyermekek 30 %-a születik házasságon kívül, csak kiáltó adat, amely már önmagában is sejteti a probléma nagyságát. Ennél azonban megfoghatóbbak azok az élmények, amelyekről gyakorló pedagógusok számoltak be a családi nevelés vagy a szülők és az iskola közötti együttműködés kapcsán. Ezek arról szólnak, hogy a szülők növekvő hányada nem törődik a gyermeke fejlődésével, nem teremt kapcsolatot a gyermek nevelését folytató intézménnyel, és nem is reagál az iskola kapcsolatteremtő kezdeményezéseire, vagy éppen ellenségesen visszatúsítja a pedagógusok nevelés terén tett erőfeszítéseit. *A tanárok 59 %-a vélekedik úgy, hogy a szülőknek az intézményes neveléshez való viszonya rossz vagy romlik.*

2./ Még ennél is nagyobb mértékben látják aggasztónak a gyermekek állapotának általános romlását a pedagógusok. 74 %-uk ítéli meg úgy, hogy *tanítványaik fizikai, mentális és erkölcsi jellemzői ma lényegesen rosszabbak*, mint korábban. A legtöbben az érzelmi és az erkölcsi terület hanyatlását érzékelik. Lényegében ezt a tanári tapasztalást támasztják alá a bűnözési statisztikák, és ugyanezre a következtetésre juthatunk a mindennapi élményeink során is. Vagyis minden jel arra utal, hogy a nevelés erői ma rosszul működnek a társadalomban. Ha nem akarunk ebbe a helyzetbe tétlen

szemlélőként beletörödni, mind nagyobb szellemi és anyagi erőket kell mozgósítanunk az iskolai erkölcsi nevelés fejlesztése érdekében.

3./ Ezt a szükségszerűséget támasztja alá az általános közérzetünk nem kielégítő volta is, amelyről szociológusok, pszichológusok és más írástudók rendre beszámolnak. Az okok gyökerei a legtöbb e témában megszólaló szerint vélhetőleg inkább erkölcsi, mintsem anyagi természetűek. Egy figyelemre méltó publicisztika szerint: „Nincs ereje, nincs értéke a szónak, nincs támaszul szolgáló norma, és nincs erkölcs. Nincs emberi tekintély és becsület többé, nincs értékrend...”. Az *erkölcsnélküliség miatti rossz közérzet* megint csak az erkölcsi értékrend és az erkölcsi nevelés erősítéséért kiált. S a kiáltás elhangzik az iskolákba, ahol ezt a „projektet” haladéktalanul el kell indítani.

4./ Végül különleges aktualitást kölcsönöznek témánknak a világpolitika bennünket is közvetlenül érintő tragikus eseményei. A globalizálódó világ nemcsak fejlődést, áldást hozott az emberiség szerencsésebb felének, hanem megoldatlanul hagyott, mi több, felerősített sok súlyos problémát:

- A gazdasági fejlődés eredményeként nem csökkentek, hanem nőttek a világ gazdagabb és szegényebb rétege közötti különbségek, az egyen-

lőtlenségek és a társadalmi igazságtalanságok. Míg az emberiség egyik (kisebbségi) része dúskál az anyagi javakban, addig a másik rész sorait az éhhalál tizedeli.

- A természetnek és az emberiségnek harmonikus összhangja helyett a természet leigázásának és kizsákmányolásának, a környezet szennyezésének és felelőtlen pusztításának vagyunk a tanúi.

- A multinacionális érdekek nemegyszer háttérbe szorítják a nemzeti identitástudatot, és nem segítik a nemzeti önbecsülés erősödését.

- A globális világ ‘fogyasztói társadalom’ - eszményében a „hass, alkoss, gyarapíts!” értékteremtő hármas jelszavát a „szerezd meg, fogyaszd el, élvezd!” tanítása váltotta fel.

Azok az értékek pedig, mint hogy „adjál!”, „segítsél!”, „légy könyörületes!”, „hagyjad a másikat is boldogulni!”, „alkalmazkodjál!”, „vonulj néha háttérbe!”, „szeress önzetlenül!” stb., alig-alig nyerne megerősítést a közvéleményt alakító globális médiában.

- A materiális értékek kizárólagossága és az ezek megszerzéséért folytatott tülekedés felerősítette az emberiség gyógyíthatatlan betegségét, az agressziót. S ez mind fizikai, mind szellemi értelemben napi táp-

lálékot kap a szintén globalizálódó vizuális kultúrából, sajtóból, és uralkodó módszerévé válik bizonyos társadalmi csoportosulásoknak, vagy egyes embereknek érdekérvényesítő cselekvéseikben.

Témánk különleges aktualitását abban látom tehát, hogy a felsorolt jelenségeknek közös a gyökerük: valamennyi probléma erkölcsi kérdésekben koncentrálódik. Úgy tűnik föl, le kell végre számolnunk azzal a pozitivistá illúzióval, amely szerint az emberiség sorskérdései a tudás, a tudomány segítségével lesznek megválaszolhatóak. Be kell látnunk, hogy a ráció, az intellektus önmagában nem hozott, és a jövőben sem fog hozni jó megoldásokat. A politikusok által előszeretettel hirdetett *tudásalapú társadalom* nem fog jobb életminőséget teremteni. Csak az *erkölcsalapú társadalmak* megteremtésébe vethetjük reményünket.

Az ilyen társadalom építését viszont nem lehet erkölcsileg képzetlen fiatalokra bízni. *A társadalom (és az emberiség) problémáit nem lehet erkölcsi analfabétákkal megoldatni.* Az analfabétizmus felszámolását viszont az iskolákban kell megkezdeni. Mindebből az következik, hogy az erkölcsi nevelés erősítése és tényleges előtérbe helyezése nélkül kevés esélyünk nyílik arra, hogy az önpusztítás zuhanórepüléséből valahogyan kikeveredjünk.

Hoffmann Rózsa

Farsang

Márciusban a Móricz Zsigmond Gimnázium, Szakközépiskola Kollégiumában mi is farsangoltunk a kollégiumban, felelevenítettük a népi hagyományokat.

A gyerekek örömmel és nagy aktivitással vettek részt ezen a kollégiumi rendezvényen, s még a kollégák közül jó néhányan beöltöztünk. Külön díjat kapott a legötletesebb, legidőigényesebb jelmez készítője, legyen az csoportos vagy egyéni produktum.

Kollégiumi élet: *kín vagy kaland?*

Fiatalok sokasága kényszerül arra, hogy a nehéz középiskolás vagy egyetemista napok után nem a szülői házban, hanem egy kollégiumban hajtsa álomra fejét. Azok, akik nem tapasztalták meg a kollégista létet, egyértelműen állítják, hogy mi hősök vagyunk, hogy évekig el tudjuk viselni ezt a hatalmas megpróbáltatást. De vajon tényleg olyan nehéz dolog túlélni a kollégista éveket?

A kérdésre válaszolva, szerintem nem olyan nehéz, ezt is mutatja, hogy most szeptemberben ötödször költöztem be, és még mindig élek! Eleinte persze nagyon nehéz elfogadni, hogy van pár szobatársad, akikhez alkalmazkodnod kell, el kell viselned, hogy nem hallgathatod a rádiót, míg ő Petőfit magol, vagy mikor már aludnál, ő még akkor is a periódusos rendszert motyogja félhangon. Aztán ott van még minden koleszos halála: a szilencium, amikor ugye nem nézheted a kedvenc sorozatod, nem mész ki shoppingolni a haverokkal, és a szobádat se nagyon hagyhatod el, kivéve, ha a tanulószobák felé veszed az irányt. Na és persze ott vannak a nevelő(nő)k, akiknek nem elég, hogy be kell számolnod az összes tanulmányi eredményedről és megmagyarázni, hogy miért is nem lehetett megtanulni

Károly Róbert intézkedéseit, még különböző csoportfoglalkozásokra is elrángatnak.

Ha ezeket elmeséled egy „külsősnek”, tényleg hősnek fog tartani, sőt, még az is előfordulhat, hogy kijelenti: „A kollégium öl, butít, és nyomorba dönt.” Pedig mindez nem igaz. Ha legyűrtük ezt a nagy nehézséget, az alkalmazkodást, ami napjainkban elkerülhetetlen, akkor máris sokkal könnyebb meglátni a kollégium napos oldalát. Mert az is van neki.

Először is, ugye a Béres-csepp szlogen: Nem vagy egyedül. Valaki elkerülhetetlenül ott lesz mindig, akinek a vállán elsírhatsz, hogy a pasid miért is dobott. Mert hát a kollégiumban mindig találsz magadnak minimum egy barátot. Ha pedig mégse, akkor valamit nagyon elrontottál. Ezekkel a barátokkal mindig mindent megbeszélhetsz, még a tanulásban is segíthetnek neked, és hát ha többségben az erő, csodásan ki lehet játszani a kollégium szigorú szabályait, mint például a szilencium alatti véres póker partikkal, vagy a csoportos alvással. Nagy valószínűséggel valakinél mindig van annyi kaja, amivel feledtetni lehet a koleszos menzán kapott paradicsomos káposztafőzeléket.

Aztán eljön az a nagy pillanat is, mikor rádöbbenünk, hogy a nevelőnk nem is szörnyeteg, és a matek egyesén kívül más is érdeklődik, és tők jókat lehet vele du-

málni. És egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy „Úristen, el bírom viselni a kollégiumot, sőt!” Na persze, ez nem azt jelenti, hogy innentől kezdve nincs lázadás, hogy „Miért nem mehetek ki 11-ig?” vagy „Én pedig akkor is megnézem a délutáni filmet!”.

Na igen, a másik nagy vita pont, a TV. A mi koleszunkban kb. 200 emberre jut 5 db TV, ezek közül kettőhöz van csatlakoztatva DVD-lejátszó. Szerintem, aki nem látta a saját szemével, az el se tudja képzelni, mekkora viták voltak tavaly szerdánként, mikor egy időben ment a Dr. House és a Szökés, és a 2 DVD-s TV le volt foglalva, na és persze felbukkant egy elvetemült csoport is, aki a BL-meccsek mellett kardoskodott! Hihetetlen volt, ahogy 20-an szorongtak egy TV előtt, és mindenki a képernyőre meredten koncentrált. De ebből is látszik, hogy a kollégium nem csak a beilleszkedő és elfogadó képességünket fejleszti, hanem csodásan megtanít vitázni. És milyen gyönyörű lesz visszagondolni ezekre az apró-cseprő problémákra, mikor már majd azon izgulunk, hogy hogyan húzzuk ki a hónap végéig!

Mindent összegezve, én egyáltalán nem bántam meg, hogy anno a távoli iskola és a velejáró kollégiumi élet mellett döntöttem, mert ezzel millió felejthetetlen emlék gazdája lettem, és bátran nézek szembe az erősen valószínűsíthető egyetemi koleszos évekkal. Bár azt mondják, az egyetemi kollégium teljesen más térszta...

*Frányó Krisztina
Kodály Zoltán Gimnázium*

AJKP

Egy hétvége Tatán

Az elmúlt hónap végén Tatára látogattunk egy hétvége erejéig. A szokásoknak megfelelően pénteken délben indultunk és este nyolc körül értünk a szállásunkra.

Vacsora után szabadfoglalkozással, pihenéssel telt el az este. Szombaton reggeli után Komáromba indultunk, és egy fotó erejéig átsétáltunk Szlovákiába a híres komáromi hídon. Sajnos az időjárás nem kedvezett nekünk, hiszen nagy volt a szél és elég hűvös is volt. Minket ez sem tántorított el hiszen az volt a célunk, hogy egy kellemes hétvégét töltsük el, és megismerjük a környék nevezetességeit. Ebéd után indultunk a komáromi erődbe, ahol majd egy órát töltöttünk el. Kora dél-

után értünk vissza a szállásra és vacsoráig pihentünk. Miután a finom vacsorát a panzióban elfogyasztottuk elmentünk a tatai moziba, ahol az Underworld 3 című filmet tekintettük meg. A vasárnap sem telt unalmasan, hiszen Vértesszőlősre mentünk, ahol a híres előembert, „Samut” tekintettük volna meg, ha nem lett volna zárva a múzeum. Mivel itt nem jártunk sikerrel kissé csalódottan ugyan, de felsétáltunk a híres Turulmadárhoz, mely Tatabányán található. Érden a Magyar Földrajzi Múzeum megtekintése után indultunk vissza a kollégiumba. Vacsorára ki hamburgert, ki gyrostálát választhattott. Fáradtan ugyan, de nekiültünk tanulni, mert már este mindenki a másnapi sulira gondolt. Így telt a hétvégénk, nagyon jól éreztük magunkat.

Köszönet mindeztért a kirándulás szervezőinek: László Tibor és Tatár Antal tanár uraknak.

*Aranyi Tamás (10.k-s csoport)
Széchenyi I. Szakképző Iskola Kollégiuma*